

247.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 28 marca 1923 r.

o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części II Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt „Postanowienia taryfowe i wykaz opłat dodatkowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

A. W Postanowieniach taryfowych:

Wszystkie opłaty wskazane w punktach 70, 71, 81, 91, 92, 93 i 95, ustalone z dniem 1 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 17, poz. 112), podwyższa się o 100%.

W p. 13 po słowach „dla przesyłek drobnych” dodaje się słowa: „za wagę rzeczywistą”.

W p. 88 zdanie, wprowadzone z dniem 1 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 680, str. 1283), rozpoczynające się od słów: „Za przetrzymanie zagranicznego wagonu i t. d., aż do słów: 6 franków francuskich za każdy dzień”, skreśla się.

B. W Wykazie opłat dodatkowych:

Wszystkie opłaty dodatkowe, wyrażone w rubrykach „Marki” i ustalone z dniem 1 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 17, poz. 112), oprócz opłaty 20 fenigów, podanej w p. 12 „Opłata za ubezpieczenie dostawy”, podwyższa się o 100%.

W p. 4. „Opłaty za zaopatrzenie przesyłki w napis stacji przeznaczenia” tytuł uzupełnia się słowami „lub w cechę czy numer”.

Też same słowa „lub w cechę czy numer” wstawia się również w tekście po słowach „stacji przeznaczenia”.

W p. 6. „Opłaty za przechowanie przesyłek” uwaga końcowa otrzymuje brzmienie następujące: „Uwaga. Słupy telegraficzne i telefoniczne oraz inne materiały, stanowiące własność Ministerstwa Poczty i Telegrafów, przechowywane są bezpłatnie”.

§ 2. W części III Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt „Nomenklatura i klasyfikacja towarów” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428) wprowadza się zmiany następujące:

W gr. 7. „Owoce, jagody i orzechy” pozycję „Owoce i jagody suszone” uzupełnia się słowami „parowane i moczone”.

W gr. 13 „Mąka i kasze wszelkie” pozycję „Wszystkie przedmioty tej grupy” zmienia się na „Mąka zbożowa i ziemniaczana oraz kasze wszelkie w workach”.

W gr. 22 „Zwierzęta domowe żywe” w uwadze a) słowo „przewoźne” zmienia się na słowo „opłatę”.

W tejże gr. 22 „Zwierzęta domowe żywe” opłaty za sztuki pojedyncze, opłaty stacyjne przy przewozie zwierząt, podane w odsyłaczu *) i opłatę minimalną 4000 mk. podaną w uwadze a) do gr. 22, ustalone z dniem 1 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 17, poz. 112), podwyższa się o 100%.

W gr. 25 „Ryby i raki” wprowadza się nową pozycję: „Śledzie marynowane” z klasyfikacją „I—III”.

W gr. 41 „Materiały drzewne” w uwadze a) w wierszu 9 po słowach „Robót publicznych” dodaje się słowa: „Ministerstwa Poczty i Telegrafów”.

W gr. 55 „Kamienie i minerały” w uwadze k) po słowie „nieobrobione” dodaje się słowa: „lub z gruba obrobione”.

W gr. 60 „Wyroby garncarskie i gliniane” uwagą b) uzupełnia się w sposób następujący: „Za cegły, dachówki i rury gliniane i piaskowe niepolewane, przewożone za świadectwami organów Ministerstwa Robót Publicznych, Magistratów lub samorządów powiatowych, wydawanymi instytucjom lub osobom, posiadającym pozwolenie na budowę, przewożone przy przesyłkach wagonowych bez opakowania oblicza się według kl. VI ze zniżką 25%”.

W dziale XI. „Wytwory przemysłu mechanicznego i metalowego” tworzy się nową grupę 68a, mianowicie:

„68a. Artykuły przemysłu elektrotechnicznego.

Akumulatory, baterje (stosy), elementy	I—II
Armatura elektryczna, lampki elektryczne (żarówki), lampy łukowe, bezpieczniki, korki do instalacji elektrycznych, wyłączniki (kurki)	I—II
Drut izolowany (przewodniki), sznury i kable elektryczne	I—III
Węgiel prasowany do lamp łukowych i baterji	I—III
Maszyny, aparaty, silniki i liczniki elektryczne	I—II

W zależności od tego skreśla się odnośne pozycje z grup 65 i 66 nomenklatury.

W gr. 69 „Pierwiastki chemiczne i t. d.” w pozycji „Soda wszelka i t. d.” po słowach „oprócz mydlanego” dodaje się słowa: „i celulozowego” oraz w pozycji „Odpadki z fabrykacji kwasu i t. d.” po słowach „do czyszczenia gazu” dodaje się słowa: „i ług celulozowy”.

W gr. 73 „Nawozy sztuczne i naturalne” pozycję „Wapno do nawożenia” przenosi się z ustępu drugiego do pierwszego z klasyfikacją: IIc)—VIc).

W gr. 107 „Lampy, lichtarze i t. d.” w tytule grupy skreśla się słowo „elektryczna”.

W gr. 125 „Wozy, omnibusy, furgony i t. d.” w pozycji „Furgony teatrów i t. d.” po słowach „wozy meblowe” skreśla się słowo „używane”. W uwadze d) dodaje się słowa: „najmniej jednak za 10.000 kg”.

§ 3. W części IV Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt „Tablice opłat przewozowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 91, poz. 847 i № 113, poz. 1028 oraz z 1923 r. № 17, poz. 112): wszystkie opłaty, ustalone z dniem 1 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 17, poz. 112), podwyższa się o 100%.

§ 4. W części V Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 17, poz. 112): wszystkie opłaty podwyższa się o 100% z następującymi wyjątkami: a) opłaty zawarte w tablicy stacyjnej do taryfy wyjątkowej № 1-B na przewóz ropy, w tablicy stacyjnej do taryfy wyjątkowej № 2-A na wywóz zagranicę przetworów naftowych oraz w tablicy opłat przewozowych do taryfy wyjątkowej № 2-A na wywóz zagranicę przetworów naftowych—podwyższa się o 50%, i b) w taryfie wyjątkowej № 2-B na wywóz przetworów naftowych przez Gdańsk morzem zagranicę zmienia się brzmienie pierwszych trzech ustępów w sposób następujący:

„Za przesyłki przetworów naftowych, wywiezionych z Gdańska morzem zagranicę, rafinerjom dokonywującym tego wywozu, zwraca się z przewoźnego, pobranego do Tczewa według taryfy wyjątkowej № 2-A, 30% opłaty”.

W taryfie wyjątkowej № 2-C dodaje się w końcu zdanie następujące:

„W obu wypadkach obliczenie dokonywa się za wagę rzeczywistą przesyłki, najmniej za 10.000 kg., według stawki podanej w rubryce c (dla 15.000 kg.)”.

W taryfie wyjątkowej № 3 „Na wywóz zagranicę białca drzewnego nieobrobionego i obrobionego (z gr. 41)” punkt „1) Obszar ważności” otrzymuje brzmienie następujące:

„Od stacji na liniach kolejowych Białystok — Grodno — Wilno — Nowo Święciany, Czeremcha — Wołkowysk — Lida — Mołodeczno — Królewsczyzna, Brześć — Baranowicze, Żabinka — Pińsk — Łuniniec, Grajewo — Białystok — Czeremcha — Brześć, Bielsk — Hajnówka — Białowieża, Białystok — Wołkowysk — Baranowicze, Suwałki — Łosośna, Grodno — Mosty, Wilno — Lida — Baranowicze — Łuniniec, Wilejka — Mołodeczno, Podbrodzie — Królewsczyzna, do stacji Grajewo tranzyto”.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 15 kwietnia 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

248.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 28 marca 1923 roku

o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów,

bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Na przewozy kolejami wąskotorowymi, stosującymi taryfę ogólną na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, wyszczególnionymi w rozporządzeniach Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 545), z dnia 18 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 736) i z dnia 23 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1066), rozciąga się rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 28 marca 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. № 37 poz. 246) z następującymi odstępstwami i wyjątkami:

A. W części II „Postanowienia taryfowe i wykaz opłat dodatkowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r., № 48, poz. 428 i № 60, poz. 545):

W „Wykazie opłat dodatkowych” w punkcie 7 „Opłaty za przetrzymanie wagonu i zajęcie torów” wysokość opłat, ustalona z dniem 1 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 18, poz. 126), zmienia się w sposób następujący:

„w ust. I: za pierwszą dobę . . .	12.000 mk.
„ drugą . . .	18.000 „
„ każdą następną dobę	24.000 „
w ust. II: za pierwszą dobę . . .	18.000 „
„ drugą . . .	24.000 „
„ każdą następną dobę.	36.000 „

W tymże „Wykazie opłat dodatkowych” w punkcie 11 „Opłaty za nowe nadanie przesyłki na żądanie odbiorcy” wysokość opłat, ustalona z dniem 1 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 18, poz. 126), zmienia się w sposób następujący:

„za każde 100 kilogramów . . .	120 mk.
najmniej od wagonu:	
a) o ładowności poniżej 5.000 kg. . .	6000 „
b) o ładowności 5000 i więcej kg. . .	12000 „

B. W części IV „Tablice opłat przewozowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 91, poz. 847, № 113, poz. 1028 oraz z 1923 r. № 17, poz. 112 i № 37 poz. 246):

Dział 1. „Opłaty za przewóz towarów” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 92, poz. 859), ustalony punk. B. rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 18, poz. 126), podwyższa się o 50%.

C. Część V „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 17, poz. 112) nie ma zastosowania na kolejach wąskotorowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 15 kwietnia 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*